

ת"פ 11800/06/21 - מדינת ישראל נגד א.מ.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 11800-06-21 מדינת ישראל נ' מ'

בפני
מאשימה
נגד
נאשם
החלטה

כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מדינת ישראל
א.מ.

1. בפניי בקשת נפגעת העבירה הגב' ר.ח.ד.מ (להלן: "**המתלוננת**") לעיין בכתב האישום שהגישה המדינה נגד בן זוגה - מ.א (להלן: "**הנאשם**").
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים, תקיפת בן זוג הגורמת חבלה ממש ותקיפת סתם בניגוד לסעיפים 192, 382 (ג) ו- 382 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**כתב האישום**").
3. ב"כ הנאשם התנגד לאפשר לנפגעת העבירה לעיין בכתב האישום והפנה להליך הגירושין המתנהל בין הצדדים בבית הדין הרבני ולכך שלדידו הסיבה בגינה המתלוננת הגישה תלונה כנגד הנאשם נעוצה במחלוקת כספית אשר התעוררה בין הצדדים במהלך ניהול ההליך האמור. ב"כ הנאשם טען כי מטרתה של המתלוננת בעצם הגשת הבקשה דנן היא להעמיד לזכותה יתרון בהליך המתנהל בבית הדין הרבני, מקום שעדיין לא הוכרע דינו של הנאשם בהליך הפלילי. בסוף דבריו ציין ב"כ הנאשם כי כל עוד לנאשם עומדת 'חזקת החפות', אין לאפשר למתלוננת עיון בתיק החקירה בכלל ובכתב האישום בפרט.
4. ב"כ המאשימה ציינה בתגובתה כי כתב האישום יועבר לעיונה של המתלוננת.

דין והכרעה

5. בהתאם לסעיף 9 לחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001 (להלן: "**החוק**"), לנפגע עבירה עומדת הזכות לעיין בכתב האישום אשר הוגש נגד נאשם, וכן לקבל העתק ממנו בכפוף לסייגים הקבועים באותו הסעיף. וזה לשונו של סעיף 9 לחוק:

9. נפגע עבירה זכאי, לבקשתו או לבקשת בא כוחו, לעיין בכתב האישום נגד הנאשם או בהסדר לסגירת תיק כאמור בסימן א'1 בפרק ד' לחוק סדר הדין הפלילי,

לפי העניין, ולקבל העתק ממנו, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

- (1) עיון כאמור בכתב האישום או בהסדר לסגירת תיק - אסור על פי דין;
- (2) סבר פרקליט המחוז או ראש יחידת התביעות במשטרה, לפי הענין, כי מטעמים מיוחדים שיירשמו אין להרשות את העיון או את קבלת ההעתק כאמור.

6. מכוח סעיף זה, קובעת תקנה 7 לתקנות זכויות נפגעי עבירה, תשס"ב-2002, כי עיון של נפגע עבירה בכתב האישום יהיה בדרך של פנייה אל הגורם האחראי שהינו - פרקליט המחוז או ראש יחידת התביעות, והוא זה האחראי על מתן החלטה בבקשה.

7. עניין דומה נדון בבית המשפט העליון, ברע"א 1403/19 פלוני נ' מדינת ישראל (18.6.19). שם פנה נפגע העבירה לבית הבית המשפט בבקשה להתיר עיון בכתב האישום לאחר שפרקליט המחוז סירב להתיר העיון.

בית המשפט העליון קבע את הדברים הבאים:

"תקנה 7(א) לתקנות זכויות נפגעי עבירה, התשס"ב-2002 (להלן: תקנות זכויות נפגעי עבירה), קובעת כי מימוש זכותו של נפגע עבירה לעיון בכתב האישום מכוח סעיף 9 לחוק יהיה בדרך של פנייה אל "הגורם האחראי" אשר הגיש את כתב האישום - שהוא בענייננו פרקליט מחוז חיפה. השגה על החלטת פרקליט המחוז או על מחדלו, כנטען בענייננו, תתברר במסגרת עתירה לבג"ץ (ראו והשוו למשל: בג"ץ 6833/13 אמירה נ' שירות בתי הסוהר (15.1.2014)). לנוכח האמור, ההליך בו נקט המבקש בפנייתו לבית המשפט המחוזי היה שגוי, וממילא בית המשפט המחוזי לא היה אמור לדון בבקשה. במצב דברים זה יש להורות על ביטול החלטת בית המשפט המחוזי. התוצאה היא כי על "הגורם האחראי" הרלוונטי לענייננו, הוא פרקליט מחוז חיפה, להידרש לבקשת המבקש לעיון בכתב האישום ועליו לתת החלטה מנומקת. בתוך כך, יתייחס פרקליט המחוז אף לטענת המבקש כי החשש מפני השפעה על עדותו הוא חשש כללי אשר עולה במקרים רבים בהם נפגע העבירה המבקש לעיון בכתב האישום צפוי גם להעיד במסגרת ההליך הפלילי, וכן האם חשש זה מהווה "טעם מיוחד" כדרישת סעיף 9(2) לחוק זכויות נפגעי עבירה."

8. בשים לב שהסמכות, כאמור, נתונה לראש יחידת התביעות, הרי אין מקום כי בית המשפט יתן החלטה בבקשה זו.

9. המזכירות תעביר החלטה זו לב"כ הצדדים וכן לנפגעת העבירה.

10. המאשימה מתבקשת להתייחס לבקשת נפגעת העבירה זו כאילו הופנתה לראש יחידת התביעות, על מנת שיחליט בבקשה בהתאם לסמכותו.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשפ"א, 09 יולי 2021, בהעדר
הצדדים.